

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 80.943 van 14 juni 1999

A.77.502/G-37

In zake: **BODSON** Bernard,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Hélène GERMAIN, advocaat,
rue Beeckman 25,
4000 Luik,

tegen :

het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, ALGEMENE VERGADERING VAN DE
AFDELING ADMINISTRATIE,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het op 12 februari 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij Bernard BODSON de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van de beslissing van de Minister van Ruimtelijke Ordening, Uitrusting en Vervoer van 4 december 1997, waarbij verzoeker niet wordt erkend als ontwerper voor het opmaken van gemeentelijke structuurplannen en gemeentelijke reglementen inzake stedenbouw;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer DEROUAUX,
eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 mei 1998,
waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de
terechtzing van 29 mei 1998 om 10 uur, de datum
waarop zij voor onbepaalde tijd is uitgesteld;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen
van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag en
van het verslag;

Gelet op de beschikking van 9 maart 1999
van de eerste voorzitter van de Raad van State, waarbij
de zaak wordt verwezen naar de algemene vergadering van
de afdeling administratie;

Gelet op de beschikking van 9 maart 1999,
waarvan aan de partijen kennis is gegeven, en waarbij
wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de openbare
terechtzing van de algemene vergadering van de
afdeling administratie van 30 maart 1999 om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU,
kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. H. GERMAIN,
advocaat, die voor verzoeker verschijnt en van Mr.
S. DEPRE, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de
verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de
heer DEROUAUX, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 5 april 1990 betreffende de voorwaarden waaronder een natuurlijke of rechtspersoon kan worden belast met het opstellen van plannen, schema's en reglementen inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw heeft in het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium een hoofdstuk VIbis ingevoegd - Voorwaarden waaronder een natuurlijke of rechtspersoon kan worden belast met het opstellen van plannen, schema's en reglementen - bestaande uit de artikelen 202-1 tot 202-5.

Artikel 202-1 legt een erkenning op die door de Executieve toegekend wordt op advies van de krachtens artikel 26 van hetzelfde Wetboek ingestelde Commissie van deskundigen en maakt een onderscheid tussen twee categorieën erkenningen al naar gelang van het soort plannen : plannen van aanleg en leidende schema's enerzijds en structuurplannen en reglementen inzake stedenbouw anderzijds. Het bepaalt de nadere regels voor de indiening van de aanvraag en voor het onderzoek ervan.

Artikel 202-2 bepaalt voor natuurlijke personen de vereiste bekwaamheidsbewijzen, of bij ontstentenis daarvan, de kwalificatievereisten die het mogelijk maken om de aanvragers gelijk te stellen met de houders van een diploma.

Artikel 202-4 bepaalt de termijnen en de verschillende procedureregels met betrekking tot het advies van de Commissie van deskundigen en de beslissing van de Executieve.

2. Verzoeker is bij twee ministeriële besluiten van 26 september 1994 voor een periode van drie jaar erkend voor het opmaken van plannen, schema's en reglementen in de categorie plannen van aanleg en leidende schema's en in de categorie structuurplannen en reglementen inzake stedenbouw, welk tijdvak ten einde liep op 11 oktober 1997.

Hij heeft door bemiddeling van de gemachtigde ambtenaar van de Directie Luik, bij een aangetekend schrijven met bewijs van ontvangst, een aanvraag tot vernieuwing van beide erkenningen ingediend, welke zending op 3 september 1997 ontvangen is. De aanvraag is op 4 september 1997 overgezonden naar de Afdeling Inrichting en Stedenbouw van het ministerie van het Waals Gewest. In tegenstelling tot hetgeen wordt bepaald in artikel 202-1, vierde lid, van het WWROSP, waren de bij artikel 202-2 voorgeschreven bekwaamheidsbewijzen en referenties niet bij de aanvraag gevoegd.

3. De Afdeling Inrichting en Stedenbouw heeft bij een schrijven van 11 september 1997 de indiener van de aanvraag verzocht zijn dossier aan te vullen door het bezorgen van de lijst van projecten waarvoor hij op basis van zijn erkenning aangewezen was.

Verzoeker heeft bij een op 24 september 1997 verstuurd en op 26 september 1997 ontvangen brief, zijn dossier aangevuld door verzending van een lijst van drie projecten, betreffende een bijzonder plan van aanleg en twee leidende schema's.

4. Bij brief van 10 oktober 1997 is verzoeker ervan op de hoogte gebracht dat zijn dossier werd overgezonden naar de Commissie van deskundigen,

overeenkomstig artikel 202-2, vijfde lid van het Wetboek. Het bewijs van ontvangst van het dossier door de Commissie van deskundigen is niet bij het administratief dossier gevoegd, terwijl die datum bepalend is voor het begin van de termijn van dertig dagen waarover de commissie beschikt om haar advies te geven.

5. Met ingang van 11 oktober 1997 is verzoeker niet meer erkend voor het opmaken van plannen, schema's en reglementen.

6. Bij brief van 20 oktober 1997 wordt verzoeker door de Commissie van deskundigen opgeroepen om op 24 oktober 1997 te worden gehoord.

Volgens verzoeker (bladzijde 6 van het verzoek) is dat verhoor na niet meer dan een telefonisch contact met het secretariaat van de commissie, uitgesteld tot 27 november 1997; de verwerende partij betoogt (bladzijde 3 van de nota met opmerkingen en stuk nr. 11 uit het administratief dossier) : "na een telefonisch onderhoud met het oog op zijn verhoor, heeft de heer Bodson erop gewezen dat hij die dag niet vrij was. Hij heeft geen schriftelijke bevestiging gegeven van het feit dat hij niet aanwezig kon zijn, zoals hem dat was gevraagd."

7. Louter om die reden heeft de Commissie "van deskundigen", samengekomen op 24 oktober 1997, een ongunstig advies gegeven over de aanvragen tot erkenning vanwege verzoeker. Uit de notulen van de vergadering blijken twee dingen : zo blijkt eerst en vooral dat van de drie deskundigen die lid zijn van die commissie, er slechts één aanwezig was; overigens blijkt uit de kopie die bij het administratief dossier is gevoegd dat in het proces-verbaal wat verzoeker

betreft geen melding wordt gemaakt van het negatieve advies.

8. Bij een op 29 oktober 1997 geparafeerde nota, gericht aan de Minister van Ruimtelijke Ordening, Uitrusting en Vervoer, stelt de directrice-generaal aan de minister voor om verzoeker te erkennen voor de eerste categorie en erkenning te weigeren voor de tweede categorie en zendt zij de met redenen omklede ontwerpen van besluit over, welke ontwerpen gebaseerd zijn op het ongunstige advies van de commissie van deskundigen van 24 oktober 1997.

9. Op 4 december 1997 ondertekent de Minister van Ruimtelijke Ordening, Uitrusting en Vervoer beide besluiten, waarvan met het eerste de erkenning wordt toegekend voor de eerste categorie en met het tweede de erkenning wordt geweigerd voor de categorie structuurplannen en gemeentelijke reglementen inzake stedenbouw. De vordering tot schorsing heeft betrekking op de tenuitvoerlegging van het tweede besluit.

Beide besluiten zijn ter kennis van verzoeker gebracht bij een aangetekende brief met bewijs van ontvangst, dd. 18 december 1997.

10. Vreemd is dat verzoeker door de Commissie van deskundigen is gehoord tijdens de vergadering van 27 november 1997; volgens de notulen van de vergadering zou verzoeker zijn aanvraag om erkenning voor de tweede categorie, structuurplannen en gemeentelijke reglementen inzake stedenbouw, hebben ingetrokken.

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het verzoek niet ontvankelijk is om reden

dat verzoeker geen belang heeft bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, aangezien deze schorsing verzoeker geen tastbare voldoening oplevert en het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel daardoor niet voorkomen wordt;

Overwegende dat de vordering tot schorsing het accessorium is van het beroep tot nietigverklaring; dat, bij ontstentenis van een uitdrukkelijke andersluidende wetsbepaling, de tenuitvoerlegging van een handeling waartegen een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld, vatbaar is voor schorsing; dat wanneer verzoeker, in geval van schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling, een nieuwe aanvraag zou indienen, die aanvraag niet afgewezen kan worden op grond van overwegingen die strijdig zijn met de overwegingen die ten grondslag liggen aan het dictum van het schorsingsarrest; dat de verwerende partij ten slotte, wanneer een schorsingsarrest is gewezen, moet beslissen of ze al dan niet de voortzetting vraagt van de procedure; dat het niet uitgesloten is dat ze op dat moment haar standpunt herziet en evenmin dat ze geen voortzetting van de procedure vraagt;

Overwegende dat verzoeker het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert, dat luidt als volgt:

1° door de weigering wordt de goede naam van verzoeker ernstig geschaad, doordat daardoor zijn vakbekwaamheden in twijfel worden getrokken, hetgeen schadelijk is voor de verdere ontwikkeling van zijn activiteiten;

2° door de weigering kan hij niet deelnemen aan de beperkte offerte-aanvragen, meer bepaald die

welke de gemeenten Olne en Pepinster in het vooruitzicht stellen;

3° door de weigering van erkenning voor de tweede categorie projecten dreigt een deel van zowel het bestaande als van de potentiële cliënteel naar concurrenten over te stappen, niet alleen voor het opmaken van projecten uit deze categorie, maar ook voor al hun andere projecten;

4° verzoeker dreigt voorts op die manier ook naast de opdrachten te grijpen die betrekking hebben op het opmaken van gemeentelijke mobiliteitsplannen, in welke sector hij zich heeft gespecialiseerd, zodat hij voor een heel deel opdrachten inzake ruimtelijke ordening voortaan niet meer in aanmerking zal komen;

5° verzoeker zal "een mondeling overeengekomen samenwerking met een bureau van architecten en stedenbouwkundigen voor de uitwerking van structuurplannen niet tot stand kunnen brengen;

6° verzoeker verliest een kans om op langere termijn gevraagd te worden voor het opmaken van structuurplannen;

7° verzoeker verliest tot slot de mogelijkheid om meer ervaring op te doen met het opmaken van structuurplannen en gemeentelijke reglementen inzake stedenbouw.

Overwegende dat, teneinde de ernst van het mogelijke nadeel te beoordelen, ermee rekening behoort te worden gehouden dat het gaat om een weigering tot vernieuwing van de erkenning voor de tweede categorie alleen en niet om een intrekking ervan, ingegeven door het gedrag van verzoeker, zodat de schade aan de goede

naam een louter hypothetische zaak is; dat de weigering bovendien ingegeven is door de omstandigheid, die niet wordt betwist, dat aan verzoeker gedurende de drie voorgaande jaren niet is opgedragen enig structuurplan of reglement inzake stedenbouw op te maken, zodat het risico van enig nadeel ten gevolge van het verlies van cliënteel of het mislopen van opdrachten op lange termijn, weinig waarschijnlijk is; dat uit de gegevens die door verzoeker in de punten 3°, 4° en 6° worden aangehaald, blijkt dat het aangevoerde mogelijke nadeel overigens alleen indirect is; dat het mogelijke mislopen van een mondeling overeengekomen samenwerking met een adviesbureau niet voldoende vaststaat; dat wat betreft de mogelijkheid om meer beroepservaring op te doen uit het proces-verbaal van verhoor door de commissie van deskundigen gebleken is dat, gelijk de commissie zelf van oordeel is, verzoeker met de opdracht die hij in samenwerking met het bureau-ARTAU zal uitvoeren, de ervaring zal kunnen opdoen die hij thans mist en opnieuw kan solliciteren voor het verkrijgen van de erkenning voor de tweede categorie; dat het door verzoeker aangevoerde mogelijke nadeel aldus niet ernstig kan worden genoemd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de algemene vergadering van de afdeling administratie van de Raad van State, op 14 juni 1900 negenennegentig, door :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter van de Raad van State,
	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-L. THOMAS,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	M. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	M. LEROY,	staatsraad,
	J. MESSINNE,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	O. DAURMONT,	staatsraad,
de Hr.	P. LEWALLE,	staatsraad,
Mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad,
de Hr.	J. VANHAEVERBEEK,	staatsraad,
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier.

De Hoofdgriffier,

De Voorzitter,

D. LANGBEEN.

J. BORRET.